09/12/2024

Митрополит Јоаникије у Рисну: Божићни пост нас позива да припремимо своју душу и срца и у њих смјестимо Богомладенца

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 8. децембра, у 24. недјељу по Духовима, када молитвено прослављамо Свете свештеномученике Климента Римског и Петра Александријског – Оданије Ваведења, служио је Свету службу Божју у Цркви Светих апостола Петра и Павла у Рисну.

У литургијској бесједи након читања јеванђелског зачала о васкрсењу Јаирове кћери и исцјељењу крвоточиве жене, Митрополит Јоаникије је казао да је жена, која је била болесна од течења крви дванаест година, са молитвом, вјером пришла Господу и дотакла се скута хаљине Његове, а да притом није ништа говорила, за разлику од Јаира, старјешина синагоге, који мољаше Исуса да дође у његов дом. И у толикој гужви гдје су Га се многи дотицали, Господ је осјетио тај контакт вјере и питао: Ко је то што ме се дотаче? Иако су сви око Њега говорили да не знају ко Га се дотакао, а Петар Му објашњавао да је много народа те да Га се сви дотичу, Господ каже: Неко ме се дотаче,

јер ја осјетих силу која изађе из мене.

„Он је, наравно, знао ко Га се дотакао, и као свемогући Бог учинио је оно што је могао учинити, дао је здравље тој жени и избавио је од њене болести, несреће, туге и патње. Ту је показао силу Свога божанства, исцјељујући ову болесну жену, крвоточиву, али је показао и да је истински човјек, питајући: Ко ме се дотаче? Питао је као човјек, а ово је учинио као Бог свемогући, свесилни који дарује силу и исцјељење, благодат и милост, који укрепљује и дарује нови живот, као што је исто дао нови живот ћерки Јаировој, која се већ била упокојила.“

По исцјељењу крвоточиве жене, дође неко и рече старјешини синагоге: Умрла је кћи твоја, не труди Учитеља. Кад је то чуо, Исус му је казао: Не бој се, само веруј, и биће спасена. Владика је даље објаснио да иако су сви мислили да је умрла, за Господа Исуса Христа смрт није оно што људи мисле и зато Он каже: Не плачите, није умрла него спава.

„То је за Њега сан из кога може увијек свакога да пробуди својом силом и благодаћу, својим човјекољубљем и својом енергијом и Он је васкрсао ову дјевојку из мртвих и као животодавац ту показао своју моћ. Господ Исус Христос, имајући силу васкрсења, показао је своју силу и прије него што је сам васкрсао из мртвих, прије него што је коначно побједио смрт својим васкрсењем и прије свога васкрсења Он је учинио неколико васкрсења, подигавши и Лазара четвородневнога и младића у Наину и ову Јаирову ћерку. А исцјељење крвоточиве жене такође је било, на неки начин, васкрсење, јер је њен живот са таквом болешћу и таквим понижењем више личио на смрт, него на прави истински живот. Он јој је дао нови живот, као што је дао и овој дјевојци која се већ била упокојила.“

Митрополит црногорско-приморски је поучио вјерне да се по доласку Господа у овај свијет међу нас, догодила једна, између осталих, веома велика и важна промјена, а то је да почнемо другачије да мислимо у свјетлости Његовог доласка, Његове истине, правде и љубави, да гледамо другачије на све ствари у нашем животу.

„Да достигнемо Његов ум и Његове мисли и Његов вид, да тако приступамо животу. Јер када је Он са нама, онда је заиста све другачије него када се ми удаљимо од Њега. Он је заправо увијек са нама, али је наша трагедија у томе што се ми као људи, склони гријеху, помрачењу, склони заблудама, удаљујемо од Господа. Али исто смо тако склони и да се вратимо у наручје Божије, у наручје Његове милости и љубави, и да учинимо све, драга браћо и

сестре, да се не отуђимо од Његове љубави и од Његовога живота. На такав начин ћемо имати нови живот и нову радост и свијетлост живота у све дане живота нашега.“

Да бисмо то имали, појаснио је Владика, најважнија је ствар да долазимо редовно на света богослужења, јер када смо год на Светој литургији ми смо у заједници са Господом, излазимо пред Његово лице, отварамо своју душу, своја срца, своје мисли да нас обасја свијетлост Божије истине, љубави, правде и божанског живота:

„И надахњујемо се и ријечју Божјом и овом светом службом и појањем, а нарочито када примамо Свете тајне и хранимо се Небеским хљебом, да бисмо живјели новим животом. И сједињујући се са Господом, Њега носимо у своме срцу и сав наш живот са Њиме је радост и свијетлост, и када смо са Њиме онда можемо и да чинимо добро својим ближњима и да показујемо љубав, да се жртвујемо једни за друге и да праштамо једни другима, да превазилазимо све наше неспоразуме. Нека да Господ да би то тако било увијек међу нама!“

Овај часни пост прије рођења Христовога је радосни пост и позив не само на покајање, него и да измјенимо начин живота, а измјенићемо га, нагласио је Архиепископ цетињски, тако што ћемо се припремити да у своју душу и своја срца смјестимо Богомладенца Исуса Христа.

Подршка народа за свештеника су његова крила

Бесједећи по отпусту, Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је честитао новопостављеном свештенику о. Стефану Ђерковићу и заблагодарио о. Момчилу Глоговцу, који одлази у пензију, на његовој дугогодишњој часној свештеничкој служби и свему што је учинио за свој народ, парохију, за овај храм.

Бог, који излива своју богату, изобилну милост на овај свијет и на сваког онога који хоће да чини добро, о. Момчила Глоговца је кријепио 34 године у његовој свештеничкој служби:

„Наш отац Момо је добар примјер у том погледу, он је вјерно служио Господу. Чини ми се да је више радио на духовном плану, него на плану изградње храмова, цркава, домова и да вам кажем, лијепо је то када свештеник гради храмове и домове, али је веће изграђивати људске душе, а најбоље када се споји и једно и друго. И ми имамо једну дивну прилику, а и велику дужност, да заблагодаримо оцу Мому на његовој ревности и доследности у светој служби и због чувања душе овога народа, који му је био повјерен, и за

служење у манастиру Бањи. Исто тако очекујемо да ће он наставити са својим богатим искуством, докле му Бог дарује снаге и здравља, да служи Господу. Нека Бог укријепи нашега о. Мома и нека га изобилно награди здрављем и сваком срећом у његовоме животу, за његову свету службукоју је вјерно служио у овоме мјесту 34 године.“

Потом је Владика Јоаникије младом новом свештенику пожелио да га Господ кријепи и дарује снаге, мудрости, ревности и љубави за народ и светиње које су му повјерене:

„Ово је једно дивно и благословено мјесто и народ који је увијек био вјеран својој Светој цркви, чувао своје светиње и обнављао своју памет чувајући светиње. Наш Отац Стефан лијепо се спремао за ову свету службу, завршио је Цетињску богословију и Богословски факултет у Београду. А оно што је јако важно, колико је млад и лијеп, још је вреднији. Наши монаси у Цетињском манастиру врло често су многе своје обавезе препустали младом студенту, садашњем свештенику Стефану. Имамо потпуно повјерење да ће он ову свету службу вршити и часно и ревносно и да ће уз помоћ Божију имати и велико дјело на овој парохији.“

Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је на крају затражио од вјерника да новог свештеника подрже јер подршка народа за свештеника су његова крила, полет, тако он добија вољу и снагу да предводи свој народ, а тако и стиче мудрост, да и народ буде срећан са њиме и он са својим парохијанима.

О. Момчило Глоговац је у свом обраћању заблагодаро Владици и вјерном народу и пожелио новом свештенику да чува Свету тајну свештенства коју му је Бог дао ради народа, спасења ове заједнице јер то је дар Божији.

Заједничарење је настављено за трпезом љубави.

Весна Девић

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com